

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

ŽENY JSOU STÁLE NESPOKOJENY.

My ženy jsme zvláštní tvorové. Jsme snad věčně nespokojeny. Ať jsou okolnosti jakékoliv, přece nejsou ještě takové, jak bychom si my je přály mít.

Hned u dívek se již objevuje ona nespokojenost. Nemá-li dívka milého, tož touží, aby jej získala a konečně, když jej získá, jest zase nespokojená, když jí samotné nevěnuje celou svoji pozornost a často snáší muka a bývá nešťastná.

Provdá-li se a třeba dostala hodného muže, který se snaží jí všestranně vyhovět, přece se ještě necítí úplně šťastnou a spokojenou, jeví se přece v něčem nedostatek.

Provdá-li se za mladíka nemajetného, přichází jí často na mysl, že chybila a že třeba kdyby byla posměkává, mohla udělat lepší terno a mít pěkné zařízení domácnosti jako její přítelkyně. Zatlím ta její přítelkyně se zase naopak necítí spokojenou ve svém krásném domově a závidí zdánlivou spokojenost své chudší spoludružce.

Je-li manželka obdařena hojně dětmi, bývá často mrzutá a někdy až proklíná tu drobtinu a říká, že je od nich již celá utrápená, a v mysl jí víří často myšlenka, že se jí až sama hrozí. Naopak zase, kde žena jest bezdětná, teprve se cítí nešťastnou a život jí ne netěší a raději by se viděla na márnách, nežli žít život bezdětná. Ta teprve se cítí nešťastnou.

A jsou mezi námi ženy, které jsou obdařeny všemi dary, které činí život krásným a příjemným, mají hodného manžela, děti a hojnost peněz a přece jsou ještě nespokojené, a nedovedou ocenit výhod těchto a raději život jak sobě, tak i celé rodině.

Tu jest zřejmé, že požadavky některé ženy jsou takové, že jest často nemožno jim zadost učiniti. V případech těchto spočívá mnoho viny ve výchově deček, kde byl položen špatný základ matkou samotnou, buď z nerozum, aneb z hostejnosti. A tím pak trpí nejen dečka, ale též i její rodina. Kde je žena, matka, nespokojená, přenáší se neduh tento i na ostatní členy v rodině.

SIROTKÚM ÚTULNY ŽENSKÉ V BRNĚ.

Př. Františka Svobodová, Missoula, Mont. \$ 35
Nejmenovaná paní z West-ona, Neb. 75
Dříve oznámeno 6.00

Celkem \$7.10

Kteří z našich etěných čtenářů by si přáli nějakou hřivnou těmto malým sirotkům přispět, nechtějí laskavě učinit do konce tohoto měsíce, neboť hodlám obnos odeslati začátkem prosince, tak aby přišly peníze v čas do rukou etěné ředitelky, slečny M. Steyskalové. Za přispěvky Vám srdečně děkuje ve jménu oněch sirotek Pořadatelka.

POSVÍCENSKÁ A SOUSEDSKÁ V PODLEŠÍ.

Podává Josef Salač, muzejní referent na Novostránsku.

Doba püných žní dávno přehla a rolník opět připravuje půdu pro příští rok. Obračeme-li tak z dlouhé chvíle listy v kalendáři, tu najdeme tam v tento čas mnoho časově významných jmen. Jmen, kteráž vyslovována jsou s jakýmsi radostným úsměvem na tváři a na jejich den se těší mladí i staří, krátce koe kdo, je-li živ a zdrav. Neznámější v našem kraji jsou: Sv. Havěl a sv. Martin. "Havelské a Martinské posvícení."

Již několik dní před posvícením vidíme jakási neobvyklá jízdy vech a řad. Zvláště večer upamatuje nás naň tak zvaně "zvonění". Mnozí říkají říkají, že a jáni svátky přestanou zvukit,

ve čtvrtek, za to ale před posvícením, že zvonit zvonit už ve čtvrtek. "Zvonění" říká se tučení máku. Mák tuče se ve velkých hmoždířích venku před krámem u každého obehodníka. Na toto tučení těší se mládenčí, kteří pomáhají vždy každý své "znejmilější" a za odměnu slibují dívky koláč makový a o posvícení pak hubičku.

Peče-li hospodyně koláče, nikdo je nesmí počítat, poněvadž hospodyně říká, že by se jich nedostalo. A jaké by to bylo posvícení bez koláčů.

O posvícení sejdou se přátelé a příbuzní, staří kamarádi a známí atd. Je to vzájemně a srdečně vždy setkání v těchto dnech. Pohovoří se navzájem o všech slastech i trampotách, jakož i o jiných záležitostech. Při hojném jídle i při setrvá každý starší do večera a pak odchází v domov svůj.

První den o posvícení chodí k tanci jen mladí lidé. Dívky jdou sice v průvodu svých maminek, ale tyto zpravidla nechtějí. Druhý den "o péknou" chodí mladí i staří. Říká se, že "o péknou" přijíždí každá babička ráda si zatančí. O třetí pak den, v úterý chodí jenom sousedé a sousedky. Od toho má taneční název "sousedská". Tato sousedská své se dnes již málo kde. Vypravují jaká bývala hezká, prostá a škrobenost. Staří sousedé bez rozdílu stavu, způsobem prostým a ardečným veselí byli až do té doby. To jest také jeden z těch podléšských zvyků, kterýž zvonit mizejí.

"Sousedská" slaví se též v pouti v mnohých vískách, ale jest již jiného rázu.

Pouť trvá jenom jediný den a když tato jest skončena, to jest když ráno muzikanti odcházejí ze sálu, zahrájí loučení a pouti a jdou ze sálu dolů do šenkovny a zde ihned po snídani sejdou se několik veselejších sousedů. Jindy tanečnické děle. Jedenkrát dokonce přišel strážník a zakázal na sále tanečování a hraní, poněvadž bylo odzvoněno do kostela a sloužena mše svatá. Dnes odchází a loučí se s pouti jako s jinou prací kolem šesté hodiny. — Za chvíli přijde místní harmonikář, vezmou se paní hostinské pučličky a do kostka dají se ládit, čímž tuče jeden o zem a jiný vezme smeták, jímž o zem tře tak, že vydává zvuk jako basu.

A při takové "bandurské muzice" zpívají se staré písně a jsou všichni hodně veselí. V poledne, ač každému ozývá se řádně hlad, neodchází nikdo, protože nechtějí společnost "roztrhnout". Nechtějí si každý jist, že by se vrátil nebo mohl vrátit. Vezme jednu kurážnější tašku a obejde všechny hospodyně a všude říká, že chodí pro zbytky pouťovské, aby se nezkažily. Od každé hospodyně něco dostane a všechno přinese do hospody, kde o přinesené společně se všichni rozdělí. Někdy také provádějí různé "koušky". Na př. uděle se čára křídou po zemi a jeden po druhém s kostětem v ruce zkouší, zda by tuto jako po provaze po jedné noze přešel. Že o žert a smích není při této příležitosti nouze, je při veselejší již náladě účastníků patrné. Tak bývali naši sousedé veselí, až často některé manželce zastesklo se po muži a došla si pro něj. Tak mnohdy neveselá končila pro mnohého veselá posvícenská zábava.

Otenářka, Western, Neb., 18. listopadu 1913. — Čtenáři pořadatelky Ženské Hlídky! Doufám, že laskavě přijmete můj pozdrav. Jelikož mi čas nedovoluje, bych sas psala do Ženské Hlídky a sas tak kvapí, a protože bych také ráda něco přispěla na Vaši sbírku ve prospěch útulny v Brně, tedy přikládám Vám 75c. Přejí Vám, by všechny čtenářky následovaly mého příkladu a nenechaly Vás dlouho čekat, byste to mohla i sas zaslati na určené místo. Kouřím s přáním všeho dobra.

Františka Svobodová, Missoula, Mont., dne 2. listopadu. — Čtenáři redakce! Jelikož naše etěná pořadatelka si přeje, abych něco napsala z naší návštěvy ve Spokane, tož vyhovuji tomuto přání, ale nevím, bude-li se to etěným čtenářkám líbiti. Vyjeřa jsem z domova o 9. hodině ráno dne 12. září. Jak jsem viděla okolo dráhy byl pěkný oves v kupkách. Bylo příjemné teplo. Do Spokane jsem přijela v 5 hodin. Deera již na mne čekala v automobilu. Když jsme přijeli k domu, přiběhla druhá deera se zetím ven. Za krátko pak přišla i nejmladší deera z práce. To vše, že to byla radost nad radost. Tato nejmladší deera odjela v únoru do Spokane, kde se vyučila strojní vlny v jednom obchodě. Třetí den byl neděle. Holky vystrojily hostinu. Bylo nás devět. Večer mne vzaly do divadla. Tam je jeden program celý týden. Mají již svoje místo a chodí tam každou neděli. Po divadle jsme šli do restaurantu Davenport na večer. Tam hrájí stále hudbu i dvě slečny se zvolna mezi stoly procházejí a zpívají. Je to tam krásně zařízeno. Mají tam dvě skleněná nádoby, v nichž plovou ryby. V pondělí přišlo psaní, že přijede čtvrtá deera s vnučkou z Montany. Žádný jsme o tom nevěděli a tak jsme se tam všichni. — Davenport vykoupi v tom bloku všechny domy a všechny je zbourná. Nyní tam budou stavěti hotel, který bude mít třináct obehodů. Bude to okrasa města a bude vykládána umělymi teracotovými pracemi. Na prvním nebo druhém poschodí je nechtěno prázdňé místo pro zahrady, kde budou pěstovány nádherné květy a keře. Také voda tam bude zařízena. Dále jsem šla navštívit dlouholetou přítelkyni paní Mrázovou. Již jsme se neviděly tři léta. Měly jsme si tedy mnoho vyprávět. Když přišel Pokrok, tak jsem jej předčítala buď sama pro sebe, nebo nahlas. Nejprvní byla Ženská Hlídky, paní Mrázová se přiznala, že tak ráda čítá naše dopisy. Pak jsme jezdily každého dne po pouliční káře někam mezi Čechy. Byly jsme také u Kořínků. Pan Kořinec nebyl doma, byl právě v Montané zabrat si pozemek. — Druhá návštěva byla u Čirbulákové. Mají tři syny a všechny hubičky. Nejstarší je stár teprve 19 let. Hraje krásně na housle a dává hodiny. Mladší se už brátí na pianu. Paní Čirbuláková, srdečně děkuje za pohostění. Strávily jsme příjemnou chvíli v rozhovoru. Také i synáček nám zahrál několik písní. Třetí návštěva byla u paní Pankráčové. Její manžel vyrábí i řezníka dobré vuřty, tak jsme si na nich pochutnali. Tam jsem slyšela velkou chválu o paní Františce Otomálové, jaké dobré má léky. Pan Pankráč velmi mluvil, nemohl spát, nemohl jíst a byl velmi žlutý. Čtvrtá návštěva byla ven z kraje. Také byla nemocna, také chválí její léky. Ale její manžel byl nemocen brightickou nemocí. Však jsem dostala dopis od deery, že asi před 14 dny zemřel. Pátá návštěva byla u paní Špačkové. Přijďte také na chvíli do naší Ženské Hlídky, patříte ke spolků. Také bych ráda četla ze Spokane dopisy. Jestli u jedné paní jsme byli. Zapomněla jsem její jméno. Její jméno okeho našeho byl valého domova. Všechno se tam změnilo. Okolo postaveno několik domků. Teskrátě jest okolo kára nejela. Myslím až teprve po čtyřech letech. Dále paní Mrázová mne vzala ke své provdané deeri za pana Šady, který vstavil pěkný pivovár, v němž se vaří dobré pivo. Jeho bratr profesor dává hodiny na pianu. Hrál nám na fonograf české písně a při tom nás dobrým pivem dostoval. Jestli jsme měli jít na kolik míst, ale už ubyli čas. Některým jsem slíbila, že přijdu ještě jednou, ale nemohla jsem to splnit. Až posléze přijdu. Jestli jednou vám srdečně děkuji za zábavu a pohostění. — Také jsme navštívily vřstavec. Nejlépe se mi líbily ruční práce, vřstávky a obrázky. Také jsme viděly bláznov. Muži měli všichni stejné láty, a pochodovaly jako vojáci. Bylo to smutné posvátné. Jsou tu ubaláci. Slyšela jsem, že

se s nimi špatně jedná. Dostanou i bití mnohdy. Tak si myslím, že se mnohdy vyhází na vřstávky slavnosti peněz a na ty chudáky si nikdo ani nevzpomene. Konečně jsem se rozhodla, že pojedu domů, už jsem těch zábav užila dost, věčně tam zůstat nemohu, každý den do divadla a v neděli také, tak jsem si myslila, že je to samá marnost nad marnost, jak řekl král Salomoun. Dne 6. října jsem přijela domů, do sladkého domova. Když jsem přijížděla k Missoula, v lese bylo hodně sněhu, čímž jsem byla velice překvapena a zároveň jsem se utekla, jak že sklídím zahrádku. Když jsem přijela do města, tam byl sníh rozláhl již. Po tři dni bylo deštivo, ale teď je zas krásně počasí. Trochu jsou mrazíky, ale pak je teplo, že se můžeme chodit bez kabátů. Milé družky, je vidět, že se naše Hlídky těší velké oblibě. Byla jsem potěšena, že na nás slečna Anna z Prahy nezapomněla, ale po dva kráte již jsem hledala rubriku "Od našich přátel," ale matně. Co pak tak dlouho stávají ti staří dopisovatelé? Nu, pro druhé končí se srdečným pozdravem na etěnou paní pořadatelku a všechny čtenářky a čtenáře tohoto listu.

Louis Sýkora, Throop, Pa., 16. listopadu 1913. — Čtenáři redakce! Dovoluji si též do Ženské Hlídky přerokovatí práh, jestli mi to dovolíte. Když to počasí nás takhle zlobí, pořád jen prší, padá sníh a je zima, to se nejlépe seš doma u teplých kamen a vzpomínám. Já když jsem tak doma, to v neděli odpoledne (když venku praží až to stahuje škrobné a kouše do uší, tož nejlepší mojí zábavou jest čtení neb nějaká zábavná hra, však nejraději přiči dopisy svým přátelům a známým. Víte, poněvadž nás Čechů zde nechtějí, toliko naše rodina v celé vesnici, pobaviti se není možno, tož rád se pobávím aspoň dopisováním, protož bych laskavě žádala etěné čtenářky a čtenáře, by více do Hlídky dopisovali a sdělili své adresy. Rád bych si četl s etěnými děvčaty neb holky dopisy neb pohlednice vyhovávající přímo. Chtěl jsem Vám též zaslat nějaký recept do kuchyně, však raději to nechám až na podruhé za druhé nevím, jak by se Vám to zamlouvalo. Bojím se, že by v tom byla nějaká chyba. Tož s pozdravem na všechny známé a neznámé: Louis Sýkora, Center St. No. 427, Throop, Pa.

E. Jonášová, Ithaca, N. Y. — Čtenáři redakce a paní pořadatelko! Věřu, že když jsem Vám poslední dopis poslala, nemyšlela jsem, že to vezme tak dlouho se dovědět od mého starouška, jak to málo dělám, když jsem tehdy byla v Nebrascce, ale jedno jest jisto, že měl několik gallo-nových hrnečů másla ve sklepě, kteréž bylo dosti chutné, jenže v něm bylo moc vody, což on ovšem ani nevěděl, neboť když mášlo nasolil a hned jež do hrnečů natlačil, zapomněl totiž, že se sůl za několik hodin teprve roztaje. Nic však to nevadilo, jak se zmíním, že jsem pryč a že dělám teď mášlo sám, hned si je ženské objednávaly a také se všechno prodalo a libovaly si, že je dobré, ale že tomu též neškodí trochu té slaně vody. Abych Vám sdělila, jak to mášlo dělám, to nemohu, neboť nechce říci a hlavně svědek z též není, totiž pan M. Paeha, kterýž jsem u hospodyněských pracích vypomáhal. To byste je byly měly vidět, jak se opasali mými zástěrami. Pan Paeha si tomu tak zrykl, že i když už jsem byla doma, uvažoval si mou zástěru a chodil tak po dvoře. Můžete si ho též představit. Jest hezky těsnatý, a s 6 stop vysoký a nosí dlouhé křivé vousy a neustále drží filosofické rozhodory. Velmi často si vzpomínám na těch několik dní strávených tam doma. Časem se mne i smoculí touha být tam opět. Nechtějí však teď možno, protož tam všem, kteří mne vzpomínají, saslám pozdrav. Milé dopisovatelky, což jste všechny tak samozřejmě, že nechtěly tetu časem samotnou dopisovat? Věřu myslím, že to bude celá utrápená. Ovšem, řeknete, že nejsem lepší, ale což když Vám sdělím, že stěže je již a též jsem barvila stěže ve vlnitě a též loupala ku-

kuřici, aby jí vrány nezraly? O-loupal jsem kornu na vřechuích spoučkách na kukufiených panákách a teď už zde vrány ani nelítají. Také, milí bráši mne zastihla kritika. Jsem pryč pořad v novinách, ale už si z toho taky ani nic nedělám, ačkoliv ze začátku mne to trochu hnětlo. — Vždycky říkám, když někoho srbí jazyk, že je dobře, když si jež může hned dobře podrbat, ať už je to kdekoliv. Nikdo mně nemůže dokázat, že bych pro nějaký dopis, který napíši obyčejně v noci, zanedbala svoji domácnost. S pozdravem na všechny, obzvláště Tetu E. Jonášová.

Marie Buresová, South Omaha, Neb., 17. listopadu 1913. Čtenáři redakce Ženské Hlídky! Jest tomu hodně dávno, co jsem do naší milé Hlídky nepsala. No, to víte, že rostly houby a pořadaly se zábavy a to jest práce plně ruce. Jak deera říká, že má maminka něco jiného v hlavě, že nepíše a má asi pravdu. Čím jsem starší, tím mám větší starosti, a když žádnou starost nemám, tak si sama nějakou udělám. Nu, jinak to být nemůže. Bez starostí jsem nevyrostla a bez starostí nezemřeme. Píše, abych nezdánila pět měsíců pozadu s tou babičkou, jako paní Uzlavá. Nu, mně by nebylo divu, kdybych se snad zapomněla chlubit. Jest tomu první veselku a už jsem po sedmé babičkou a než ta třináctka uteče, tak nevím, kolikrát ještě budu babičkou. Jest tomu týden, co nejstaršímu synovi přiběhla deeraška, podobná celá k mamince i k tatínkovi, kdyby se byl první synáček narodil mrtvej, mohli být párek. Nu, co nebylo poprvé, může být po třetí k tatínkové radosti. Nu a tak babičku Uzlavá, až vy budete sedmkrát babičkou, tak se snad ani nepřiblížíte, když jste po prvé nechtěla na sebe tak dlouho čekat. Ale ono se to nenechá zatnout, že jsme babičkami, neb když se ti eparti přičenou, tu křičí jeden přes druhého: "Baby, baby, já te mám rád!" Druhý nechce být pozadu a křičí, že má taky rád, i ta maličká přiběhne a zvatolí, "há, há, tatí láda." Nu a tu vám nic jiného nezbyvá, než je pochválit a někým podělit, aby měly ještě více rádi. A tak, milé družky, posvícení máme za dveřmi. To si pomlsáte na těch stěhýnkách, ať už z husy nebo s kačny. Hně jest se mnou, jestli budu čítit něco ochutnat, a bych to draho zaplatila. Vždyť se to skoro stydím prozradit, že jsem měla husí několik, ale co mně nechtěly, tak se mně ztratily už podškubané a kačny ze dvou násad mně zůstaly dvě. — Byla jsem ráda, že aspoň ty budou na posvícení, ale člověk mluví a osud mění. Na jedné si pochutnal pes a druhá se mně také ztratila. Po pětadvaceti roků vždy jsem měla ze svého chovu na posvícení neb na vánoční svátky husy neb kačny, ale letošního roku to jest ta třináctka vinná, že se mi nic nevede. Jednou si tak stěžuji mezi společnostmi a tu jedna paní povídá: To že není vinná ta třináctka, to pryč se stroj veselka, když se nevedou husy a kačny. Povídám, že by to mohlo být, neb jsme čtyři od nejmladšího do nejstaršího všichni svobodní, tak by mohly být čtyři veselky najednou. Ale myslím si, že se ono pořekadlo ne- osvědčilo, vždyť za týden máme sv. Kateřinu a ta přece zavírá muziky a veselky také. A veselka bez muziky to jest jako hospoda bez ženkyře a tak teď už něčemu nevěřím než jen tomu, když se něco nepovede, nebo ztratí, že máte z toho škodu a ještě velikánskou zlost. Z té slosti mně přišla dobrá myšlenka do hlavy. Do posvícení máme ještě celý týden, co kdybych si tak vyšla povyhlednout, kde mají hodnou zvěsu husí a kačny, a pak tam hajdy na posvícení! Nějaká ta záminka, proč jsem přišla, to už by se vynasálo. Myslím, že by to tak bylo loučejí a bez práce. Snad aspoň jednou za ten celý rok mi bude štěstí trošku přít, ale tohle musím udělat úplně s tajností, aby mi do toho case něco nevězelo, nebo došlo chybou se nemůžete žádnému s něčím svědit. Jen jestli se mi to povede, tak se ještě té třináctce vysměji, že jsem pečeně ochutna-

la a žádnou práci jsem s tím neměla. A při tom oslavím svoje padesátileté narozeniny, neb právě na sv. Kateřinu mně bude padesát roků. Já jsem si počítala čtyřicet devět, ale moje deera mi to vypočítala na padesát, tak nevím, která máme pravdu, ale jestli budu tak dlouho žít, jako moje prababička a pradědeček — do devadesíti osmi roků, to bych měla teprve polovičku věku, to bych se vás tady ještě nazlobila! No po posvícení vám povím, jak jsem se měla. S pozdravem na všechny.

Koropectví pařtka.

Ze dvou pečených koropectví se sejmě všechno masíčko a jemně rozeká. Zbytky se roztloukají v hmoždíři s kuskem uzeného masa a půl cibule a dají se dušit s kuskem másla nebo slaniny. Při dušení přidává se po lžičkách vína a polévky, až se vše jeví jako přihouštělá omáčka. Potom se omáčka procedí, přidá se do ní sekané masíčko koropectví, trochu strouhané zemle, šťáva z půl citronu, opepří se a osolí. Touto teplotou nádivkou nadvívají se pařtíčky, které jsou byli připraveny a maslového těsta vyřezání malých koláčků. V polovině koláčků se učiní uprostřed kulatý otvor. Spodní koláčky se pomalé opatrně rozklouknou vejcem, aby toto nestekalo, na ně se položí koláčky s otvorem, rovněž se pomalé vejcem a pak se upekou v troubě. Pečené se nadvívají shora popsanou nádivkou.

Ceny za jídla, předkládaná na pozemcích Panamsko-Pacifické Mezinárodní Výstavy v San Francisku budou přiměřené. — Každý koncessionář bude zavázán smlouvou se správou výstavy poskytovat všechno na jídelních listech za nevhálené ceny. Restauranty a kavárny budou zřobeny nejrozmanitějšími jídly od jednoduchých, nenákladných do nejobtáhlejších vypravěčků. Jdel, jaké možno dostati v největších městech světa, ale vše za slušné ceny.

NOVÉ OBOUSTRANNÉ TALÍŘOVÉ ČESKÉ RECDY.

zplvané paneni B. Ptákem, členem Národního divadla v Praze. — Cena 75c.

Vzpomínka, valčík. U hromu matičky. Ach, což bych já šporoval. Lístek duby. Kde domov můj? Svět měsíce. Věštavé, má panenko. U okna jsem já stával.

Následující recdory jsou hrané

Princess Military Band:

Vy hvězdičky, pochod. Už je malá chvíle do dne, pochod. Česká píseň, valčík. Pochod generála Filipoviče — a jed. Píste si o nové seznamy. Při objednávece jednoho tuctu recdů hradím expressní výlohy sám. 61f JOSEPH JIRAN, 1333 W. 18th Street, Chicago, Ill. (Advertisement.)

DR. J. C. SOUKUP,
ZUBNÍ LÉKAŘ
Telefon: Douglas 130
201 Paxton Block (roh 16. a Farnam, OMAHA, NEBR.)

Dr. F. W. NOVÁK,
český zubní lékař
430-32 State Bank Bldg., 17. a Harney street, Omaha, Nebraska.
TELEFON: RED 3748. V ústředí od 9 hodin ráno do 5 hodin odpoledne. (18-18)

Zkoušení očí
a přispůsobování brýlí vykonáván s největší přesností, což moku do svědění mnohým krajanům, jejich přiznání jsem dostal svoji li-letou zkušeností a uspokojením.
CHAB. J. VLACH,
český optik
872 randels Bldg.
Hodiny od 9 ráno do 6 večer. Vánoce a svátky mimo úpředí.
TEL. TYLER 102

Dr. B. DIENSTBIER
český zubní lékař
Poukaj 6. 715 City National Bank
116 & Harney Street
TEL. DOUGLAS 618
Nes. 1913 N. 14 St. Tel. Doug 4405
Chas. J. Vlach, 1333 W. 18th St., Chicago, Ill.
Vánoce mimo úpředí.